

allerede tidligt ind i vort Folk og blev grebet med stor Interesse af de Kredse, som i det daglige Liv færdes i de Forhold, der høre her ind under. Man har fra mange Sider alt tidligt bestræbt sig for at bringe os ind under det metriske System, og det er ganske naturligt, at Forholdet har været dette, eftersom vor lille Nation staar i saa intim og udstrakt Berøring med mange andre Nationer, særlig med dem, der allerede tidligere have indført det metriske System, at denne Berøring maatte gøre det ganske naturligt for os at faa det, fordi det vilde lette os at modtage Impulser og lætte os det daglige Samvæsen med de andre Nationer. Derfor var det ogsaa ganske naturligt, at Tanken om en saadan Reform tidligt bankede paa hos Lovgivningsmagten, men noget mistroeligt er der i at se tilbage paa den Tid, der er gaaet, og den lange og trange Vej, denne Tanke har haft ved at arbejde sig ind her i Lovgivningsmagten. Dog kan man paa den anden Side trøste sig ved at se paa de særlige Grunde, der have været til, at den har haft saa vanskeligt ved at vinde frem, idet de politiske Forhold maa siges at have været i ganske særlig Grad hindrende. Jeg skal kaste et kort Blik tilbage paa Sagens Historie i Rigsdagen.

I 1873 blev der nedsat en Kommission, og paa dens Indstilling blev der forelagt et Forslag i 1875—76, et Lovforslag, som var ganske væsentlig overensstemmende med eller saa at sige det samme, som foreligger den Dag i Dag. Det blev forelagt i Landstinget og mødte der en gennemgaaende gunstig Modtagelse. Det fandt ganske vist en energisk Modstand fra en enkelt Side, idet et meget overlegent og betydende Medlem af det daværende Landsting modsatte sig det ud fra det Standpunkt, at han var — og han antog, man var — træt af at reformere. Jeg mener, at den Hindring nu ikke kan foreligge, thi nu er der gaaet en saa lang Periode af Ikke-Reformer, at det nu tværtimod vilde være et Motiv til at gribe ogsaa denne Lejlighed til at gennemføre en Reform. Jeg kan godt indse, at det Medlem af det daværende Landsting, som jeg taler om, havde sin særlige Grund til i Øjeblikket at advare imod en Reform af denne Natur, fordi han levede under Indtryk af, og man levede jo sikkert ogsaa i særlig Grad under Indtryk af en anden Reform af beslægtet Natur, der var gennemført et Par Aar i Forvejen, og hvis Vanskelighed i Gennemførelsen fuldt ud føltes i Nationen, netop i det Øjeblik. Der kan

altsaa have været rigelig Anledning til, at man den Gang gif af Vejen derfor, allerede af det Hensyn. Men denne Anledning formæner sig bethydlig, naar man tænker paa, hvor politisk vanskelige Tiderne vare den Gang, hvor travlt man havde med den parlamentariske Kamp, og at det var en særlig Hindring just i det Øjeblik, tror jeg ingen vil mistende. Nu ere jo imidlertid Reformnihilisterne fra den Tid døde, og Reformnihilisterne fra vor Tid, baade de, der have indført Begrebet „Reformidioter“, og de, der forkætre enhver Bestræbelse for at indføre et Reformprogram, ville ikke med nogen Grund kunne modsætte sig denne Reform. Jeg tror, den er til den Grad praktisk naturlig, at man ikke behøver at frygte nogen særlig Modstand fra den Side. — I Folketinget, hvor Lovforslaget naaede ned efter at være behandlet uden nogen stor Forandring i Landstinget, blev Sagen ogsaa i Princippet godt modtaget, men der undergik det jo en særlig hidsig og noget irriteret Behandling, fordi man da i ganske overdreven Grad var optaget af den politiske Kamp. Altsaa Sagen strandede for saa vidt ganske naturligt i Aaret 1875—76. — Saa fremkom den ikke i Rigsdagen for i 1888, men i det Mellemrum havde Sagen gjort yderligere Fremstridt i Europa. Den var accepteret den Gang af den væsentlige Part af de romanske Nationer; den blev i 1872 allerede optagen i Tyskland, i 1874 eller 75 af Norge og senere af Sverige, vistnok i 1884, saa for saa vidt vil der være yderligere Grund for os til nu at optage den, idet altsaa nu flere Nationer, egentlig alle nærmere europæiske Nationer, med Undtagelse af den engelske, have accepteret Systemet, og det for saa vidt ogsaa er os nødvendigt at gaa over til det.

Jeg har ganske vist ikke ved personlig Sagttagelse kunnet konstatere de velsignede eller heldige Virkninger af Meterstykkets Indførelse i andre Lande, men jeg har dog kunnet faa et Støn derover ved at studere denne Sag paa saa nært Hold, som jeg har kunnet komme den, og jeg er derved kommen til den Overbevisning, at paa den ene Side have Følgerne været gode og gunstige, og paa den anden Side have Vanskelighederne ved Indførelsen hos de andre Nationer ikke været overdrevent store. Jeg kan særlig henvisse til det med vort meget beslægtede Forhold, Indførelsen af Systemet i Slesvig, hvor jeg nøje har sat mig ind i Sagen, og hvor Indførelsen i Virkeligheden ikke voldte nogen overdreven Vanskelighed,